

Minister fandt det rigtigt at anvende. Den højtærede Justitsminister sagde, at der selvfølgelig var Uoverensstemmelser med Automobilloven; hvorfor skulde Lovforslaget ellers fremkomme? Saa kunde det f. Eks. komme af den Grund, at der i Lovforslaget indeholdes en hel Række Bestemmelser, som overhovedet ikke findes i Automobilloven. Det vilde være et Motiv i hvert Fald. Jeg finder derfor ikke, at denne Argumentation er saa slaaende, som den burde være i et Indlæg, som var formet saaledes, som den højtærede Justitsministers Indlæg var formet.

Naar der i § 20 tales om, at Køretøjer kan hensættes eller henlægges, saa forudsættes det dog udtrykkelig i denne Formulering, at man kan henlægge et Køretøj eller lignende. Altsaa er det ikke nok at sige, at man i Almindelighed hensætter det, men man maa for at imødegaa det ærede Medlem Hr. Ulrich paa den Maade, som det skete, ogsaa gøre det klart, at man virkelig sædvanlig henlægger Køretøjer, ellers er Formuleringen nemlig ikke rigtig.

Det ærede Medlem Hr. Boa talte om, at §§ 4—8 var kendt fra Politivedtægterne. Nej, § 5 er ikke kendt fra Politivedtægterne, og den er, som meget rigtigt paavist af det ærede Medlem Hr. Ulrich, en overordentlig uheldig Paragraf, som svækker den Regel, der nu er vel indarbejdet hos hele det Publikum, der færdes paa Vejene, nemlig at man skal holde til højre.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kattøjerne, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Boa var inde paa, maa jeg sige, at det forekommer mig urigtigt at ville indføre en Tvang for Cykler til at føre Kattøje. I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at jeg vilde finde det overordentlig ønskeligt, om den højtærede Justitsminister vilde interessere sig for en skarp Gennemførelse af Automobillovens Krav om, at Bagnummeret paa Automobiler skal være belyst; det er nemlig i 9 af 10 Tilfælde saa slet belyst, at man ikke er i Stand til at se det selv i ganske faa Skridts Afstand.

Det ærede Medlem Hr. Boa rettede en Bemærkning til Dommerne, som jeg havde ventet, at den højtærede Justitsminister vilde have taget sig af med Kærlighed og Venlighed, da han jo her i Tinget staar som den naturlige Forsvarer af Dommerstanden. Men da Justitsministeren forbigik dette Punkt, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Boa, at naar han henstillede til Dommerne at bære sig no-

get bedre ad i Fremtiden, saa indeholdt hans egne Bemærkninger tilstrækkelig Oplysning om, at denne Henstilling ikke var rigtig vel gennemtænkt. Det ærede Medlem sagde nemlig, at han havde set Tilfælde, hvor en Motormand var sagesløs, men saaledes som Motorloven var, skulde Motormanden jo hænges op. Med andre Ord, det ærede Medlem sagde selv, at Loven er af den Beskaffenhed, at Dommerne ikke kan komme udenom den, og saa skulde det ærede Medlem altsaa ikke have adresseret sin Bemærkning til Dommerne, men til denne Forsamling og til det høje Landsting, der laver de Love, som Dommerne er sat til at gennemføre.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker det ærede Medlem Hr. Pürschel, fordi han møder paa en Kollegas Vegne. Det er ganske vist altid kedeligt for en anden en at skulle diskutere, hvad et æret Medlem har sagt, med en Kollega af ham, for derved faar Diskussionen undertiden en anden Form end den, hvori den var begyndt af det første ærede Medlem.

Det ærede Medlem kom ind paa sit sædvanlige Emne: Spørgsmaalet om, hvorledes Centraladministrationen skal formulere Lovene. Jeg kan godt forstaa det ærede Medlems Synspunkt, nemlig at man i Lovene bør optage alle Regler; men det ærede Medlem maa indrømme, at der er Jurister, som holder paa, at man ikke skal det, fordi man saa vil komme til at sige noget, som allerede er sagt i andre Love. De to Synspunkter staar nu en Gang overfor hinanden. Jeg er Tilhænger af, at der ikke sættes for mange Bestemmelser ind i Loven, og derfor kan det ærede Medlem ikke vente, at jeg udelukkende skal gaa efter hans Synspunkt. Jeg indrømmer, at det har sin Fordel, at visse Regler er optaget i Loven, men vi maa være forsigtige, ellers blive Lovene let alt for vidtløftige, og det gaar ikke.

Jeg fastholder, at Fodgængerne er bedre stillet end andre; det siges nemlig direkte eller indirekte i § 3, at kørende, ridende og cyklende ikke maa komme paa de Steder, der er forbeholdt andre, hvorimod Fodgængere har Lov til det. I øvrigt haaber jeg, at vi nok skal finde en Formulering.

Det ærede Medlem kom ikke ind paa de Ændringer, det ærede Medlem Hr. Ulrich havde tænkt sig, og som jeg navnlig havde vendt mig imod, men kom derimod ind paa Spørgsmaalet om Uoverensstemmelserne med Motorloven og sagde, at min